

Nieuwsbrief Februari 2026

De verrassend grote hoeveelheid sneeuw aan het begin van het jaar leverde mooie plaatjes op van onze buurt maar is inmiddels alweer vervangen door een natte en koude periode. En hoewel het mooie weer nog even uitblijft willen we in deze Nieuwsbrief de komende activiteiten vermelden die dan hopelijk wel onder droge en liefst warmere omstandigheden kunnen plaatsvinden. Ook opgenomen is een leuke historische anekdote uit eind 19^e eeuw rond de vroegere eigenaar van landgoed Hondsdonk.

Ledenbestand

Met Ina Nederveen als nieuwste lid is het ledenbestand van onze Buurtvereniging op 135 volwassenen gekomen. Alle leden zijn, voor zover akkoord, vermeld in de onlineversie van het Buurtboek op onze site – [buurtvereniging geersbroek](https://www.buurtvereniginggeersbroek.nl)

Terugblik (Kerst) Activiteiten

Op 19 december waren we met zo'n 30 leden welkom bij Nicole en Hans voor de inmiddels traditionele Kerstborrel met glühwein en ingebrachte versnaperingen.

Twee dagen later waren veel buurtgenoten actief als vrijwilliger bij de TOF Broekcross terwijl we ook een aantal (kinderen van) leden konden aanmoedigen. Het onvolprezen bakteam zorgde met een keur van heerlijke hapjes voor een bijdrage van een kleine €700 aan de opbrengst voor DepooU.

Begin januari begonnen we het nieuwe verenigingsjaar met onze Nieuwjaarsbijeenkomst in Koetshuis Anneville waar we, waarschijnlijk door de gladde wegen, helaas slechts een beperkt aantal leden konden begroeten.

Uitgebreidere informatie met foto's over deze en andere (2025) activiteiten is te vinden op onze website.

Contacten met de gemeente - Verkeersveiligheid

Het zal de meeste leden opgevallen zijn dat de gemeente waarschuwborden heeft geplaatst op alle hoekpunten van de kruising Annevillelaan / Geersbroekseweg. Een kleine verbetering maar voor het bestuur slechts het begin van gevraagde en naar onze mening noodzakelijke aanpassingen om de verkeersveiligheid te verbeteren.

We hopen dat de komende gemeentelijke verkiezingen geen verdere vertraging zal opleveren in de uitvoering van het gemeentelijke meerjarenplan Mobiliteit waarin ook voor Geersbroek een grotere aanpak is voorzien.

Werkgroep Calamiteitenplan Geersbroek

Als vervolg op de Workshop Veiligheid tijdens het Buurtcafé eind november is een werkgroep geformeerd die gaat kijken welke acties we kunnen nemen om in geval van een crisissituatie als buurtschap zo lang mogelijk zelfstandig te kunnen blijven functioneren.

Als eerste stap is door de werkgroep een enquête aan alle leden gestuurd om te inventariseren welke kennis, middelen en bereidheid er binnen onze buurt aanwezig zijn. Ruim 60% van de aangeschreven leden adressen heeft inmiddels gereageerd maar extra inzendingen zijn uiteraard nog van harte welkom !

Hondsdonk anekdote

Van Keeke ontvingen we een door haar vader in 2012 opgetekend verhaal over zijn oma tijdens haar dienstverband bij Mr. Willem Emile Henry baron van der Borch van Verwolde (1848-1908), een van de vorige eigenaren van landgoed Hondsdonk. Het verhaal, in bijlage, geeft een goed beeld van de lokale situatie aan het eind van de 19e eeuw en is een zeer de moeite waard om te lezen.

Geplande Buurtactiviteiten

- De door weersomstandigheden uitgestelde **Dorpsquiz** zal nu op 13 maart plaatsvinden en we wensen ons Geersbroek team een gezellige avond en uiteraard veel succes
- Op vrijdag 20 maart hebben we het eerste **Buurtcafé** van dit jaar op de rol staan waar **gastpreker** Rolf Overdiep ons gaat bijpraten over Hondsdonk en omgeving
- Zaterdag 21 maart is de **Landelijke Opschoondag** die ons weer de jaarlijkse gelegenheid biedt om het zwerfafval in onze buurt te verzamelen
- Na het grote succes in 2024 staat voor zaterdagavond 9 mei weer een **Running Diner** gepland
- Nog wat verder weg maar goed om alvast te noteren dat we op zondag 5 juli ons jaarlijkse **Buurtfeest** zullen vieren

Meer informatie over de komende activiteiten is binnenkort te verwachten

Buurtvlag

De vraag is naar boven gekomen of er bij de leden belangstelling bestaat voor een ‘Geersbroek Buurtvlag’ en uiteraard daarbij dan ook de vraag hoe deze er uit zou kunnen zien.

We nodigen het creatieve talent in het buurtschap uit om zich hier eens over te buigen en een ontwerp te schetsen voor een vlag waarbij het groene karakter van de buurt tot uitdrukking komt.

Ideeën, suggesties en schetsen graag naar buurtvereniging@geersbroek.nl

Van de Penningmeester

Onlangs hebben alle leden weer de contributienota voor het nieuwe verenigingsjaar ontvangen; vriendelijk verzoek om deze zo spoedig mogelijk te voldoen.

Tot slot

Wist je dat Februari 2026 een ‘perfecte’ maand is met niet alleen:

4 zondagen, 4 maandagen, 4 dinsdagen, 4 woensdagen, 4 donderdagen, 4 vrijdagen en 4 zaterdagen,

maar bovendien in een ‘perfect vierkant’:

februari 2026						
zondag	maandag	dinsdag	woensdag	donderdag	vrijdag	zaterdag
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28

En dat dit slechts een keer per 823 jaar voorkomt ?

Hondsdonk

Als je in de schaduw van 3 van de 4 landgoederen bent geboren en getogen, dan ontstaat er toch een bepaalde affiniteit.

Mijn verhaal is een stukje cultureel erfgoed maar dan een van de onzichtbare overblijfselen. Ze zijn er wel, maar je ziet ze niet.

Met dank aan mijn moeder, geboren in 1897, die op 83-jarige leeftijd deze ontboezeming over haar moeder, en dus mijn oma, heeft gedaan.

Het speelt zich af op en rondom kasteel Hondsdonk en de rekenmeesters onder ons hebben natuurlijk al uitgerekend dat mijn verhaal zich dus op het eind van de 19^e eeuw afspeelt.

Kasteel Hondsdonk wordt dan bewoond door Mr. Willem Henry Emile baron van der Borch van Verwolde, geboren 23 januari 1848, jurist uit het Brusselse, burgemeester van Ginneken en Bavel, oprichter van stoomzuivelfabriek Hoop op Zegen, later zuivelfabriek St. Laurentius. Hij is ook oprichter van schutterij Alliance d'amitié en harmonie Constantia. Maar ook VRIJGEZEL en PROTESTANT.

Hij is de eigenaar van landgoed Hondsdonk, met vele hectaren bos en een achttal pachtboerderijtjes eromheen.

Om het kasteel en de bossen te onderhouden is personeel nodig en dat wordt gerekruteerd uit de boerenzonen van de pachtboerderijen, soms op toerbeurt, soms voor een langere periode.

Datzelfde geldt ook voor het huishoudelijk personeel.

Ongeveer 1881 wordt Wilhelmina Schellekens, later mijn oma, als dochter van een van de pachters dienstmeisje op kasteel Hondsdonk bij baron van der Borch, die dan 33 jaar oud is.

Wilhelmina is dan 15 jaar jong en heeft vanaf haar 10^e jaar op het boerderijtje van haar ouders gewerkt. Varkens voeren, koeien melken, in de oogsttijd op het land werken; ze wist niet beter. Nu komt ze in dat grote kasteel met voor haar grote luxe.

De tuinkamer, de salon, de tussenkamer, de vestibule, gastenkamer, de werkkamer en de bibliotheek. Maar ook de slaapkamers voor de baron en zijn adellijke gasten op de eerste verdieping en de dienstbodekamertjes op zolder voor het intern personeel.

Ze is dan voor het eerst in haar leven gekleed in een zwart jurkje met witte schort en schoenen, niet alleen op zondagen maar ook doordeweeks.

Haar taak als dienstmaagd is het schoonhouden van de kamers en het opdienen van de maaltijden, de verzorging van de twee Golden Retrievers en de deur opendoen voor bezoekers. En dat alles in grote onderdanigheid aan de heer des huizes: baron van der Borch van Verwolde.

Wilhelmina laat de aristocratie en de adellijke gasten binnen door de voordeur, en de pachtboeren en -boerinnen, zijnde de leveranciers van groenten, fruit, melk, boter en eieren, door de achterdeur en komen niet verder dan de spoelkeuken.

Ze ziet ook tegen de wand van de vestibule de kopergravure hangen met daarop de tekst: "arbeid adelt" en beseft nauwelijks dat zo'n bordje alleen bij de adel hangt.

Wilhelmina is een meisje van boerenafkomst, wel met een goed stel hersens maar nauwelijks de lagere school doorlopen. Uiterst vrolijk en vriendelijk, begripvol, bescheiden en met een groot aanpassingsvermogen. Maar vooral een meisje dat mooi is gevormd, met welvingen waar menige freule jaloers op zou zijn. Die laatste eigenschap wordt ook opgemerkt door de vrijgezel des huizes, baron van de Borch.

En gaandeweg maakt de onderdanigheid plaats voor verliefdheid en toenadering. Niet veel later voor wederzijdse liefde.

Iedere morgen wordt de baron, burgemeester van Ginneken en Bavel, door zijn koetsier in een koets met twee zwarte paarden ervoor, naar het gemeentehuis in de Raadhuisstraat in Ginneken gebracht en 's avonds terug naar zijn kasteel op Hondsdonk. Al gauw zien de gemeentesecretaris en zijn klerken veranderingen in het gedrag van hun burgemeester. Onwetend als ze zijn van de huiselijke verhoudingen op het kasteel. 's Morgens komt hij wat later op het kantoor en 's avonds vertrekt hij wat eerder naar de Hondsdonk.

Wilhelmina heeft de koets dan al vanachter de gordijnen aan zien komen om even later liefdevol de deur voor haar baron open te doen.

De baron is enerzijds gefocust op een duurzame, intieme relatie met deze onbedorven, volgzaam, maagdelijke schoonheid met een voornaam, die in adellijke kringen niet zal misstaan.

Anderzijds beseft hij dat haar ontwikkelingsniveau en het standsverschil hem in zijn sociale omgeving zal opbreken.

Hij besluit dan ook, met wederzijds goedvinden, om in Brussel een dure, maar vooral voorname kostschool voor haar te bespreken.

De verhoudingen en toespelingen tussen de twee worden steeds inniger.

Als Wilhelmina 's zondagsmiddags om de veertien dagen bij haar ouders op het boerderijtje op bezoek gaat, wordt in huize Schellekens gevraagd naar het doen en laten van hun dochter op dat grote kasteel en steeds meer krijgen de ouders argwaan omtrent de verhoudingen tussen hun dochter en de baron. Vader Schellekens vraagt dan consult aan bij meneer pastoor, waarbij de vermeende situatie in het kasteel wordt besproken. De pastoor staat direct met zijn veroordeling klaar. Het grote leeftijdsverschil, een nog groter standsverschil, maar vooral het verschil in godsdienst doen bij de pastoor de deur dicht. De baron, een vooraanstaande, intellectuele, adellijke protestant en een katholiek boerenmeisje. Een groter huwelijksbeletsel is niet denkbaar.

Kort daarna wordt in overleg met de baron, zeer tot zijn verdriet, zijn Wilhelmina teruggehaald naar het pachtboerderijtje van haar ouders op de heidevelden.

Haar witte schortje wordt opgeborgen in de linnenkast van haar moeder.

Wilhelmina is echter het boerenwerk een beetje ontgroeid en vader en moeder Schellekens besluiten dan om een andere baan voor hun dochter te zoeken. Het liefst voor dag en nacht met kost en inwoning.

Dat baantje wordt gevonden en wel bij uitspanning Café de Jong in Ulvenhout, tegenover de kerk waar nu het Chinese restaurant is gevestigd.

In dat hotel---restaurant---café is Wilhelmina, inmiddels 18 jaar oud, gekleed in het zwart met wit schortje, een graag gezien dienstertje. Haar kasteelervaring komt haar goed van pas bij het bedienen van de gasten.

Vanaf haar eerste werkdag in dit etablissement stopt iedere middag om ongeveer 4 uur, de haar zo bekende koets van baron van der Borch bij café de Jong.

De koetsier wacht buiten bij zijn twee zwarte paarden, als de baron binnen zijn kopje koffie aangereikt krijgt door zijn vroegere Wilhelmentje.

Na zijn tweede kopje koffie beklimt de baron, zij het met gemengde gevoelens, zijn koets, met weemoed nagekeken door het dienstertje van café de Jong.

Enkele jaren daarna trouwt Wilhelmina Schellekens en verdwijnt voorgoed uit het leven van de baron. Ze is 25 als ze met de dagloner Piet Geerts in het huwelijk treedt.

In de winter werkt hij in de suikerfabriek te Breda en 's zomers is hij journalier bij de boeren in de omtrek van Geersbroek. Zij hebben een gelukkig, zorgelijk maar zorgzaam huwelijk waar moeder de eindjes aan elkaar moet knopen om hun zoon en zes dochters te onderhouden. Eén van de zes dochters is mijn moeder Kee. Van welvaart is geen sprake.

Het arbeidersgezinnetje woont in een eenvoudig huisje aan de Cauwelaarseweg, een zijstraatje van de huidige Annevillelaan.

Op 24 april 1908 overlijdt baron van der Borch van Verwolde op 60jarige leeftijd. Een plechtige begrafenis voor deze, in hoog aanzien staande, adellijk persoon ligt voor de hand.

In een zwarte rouwkoets, getrokken door 4 zwarte paarden, omhangen met zwarte brokaten dwalen, bestikt met zilverdraden, maakt baron van der Borch van Verwolde zijn laatste tocht naar Ginneken. Nu niet naar zijn gemeentehuis in de Raadhuisstraat, maar naar de daarachter gelegen protestantse begraafplaats.

De route van de rouwkoets loopt van kasteel Hondsdonk over de Chaamseweg naar Ginneken. Buren en pachters geven langs de route acte de préséance, om "hun" baron uitgeleide te doen en hem de laatste eer te bewijzen.

En nu de tragiek van mijn verhaal:

Wilhelmina, later mijn oma, inmiddels 42 jaar oud, gaat op die begrafenis dag te voet met twee kleine kindjes: mijn moeder en haar jongere zusje aan de hand, over de Geersbroekseweg naar de Chaamseweg, waar al vele mensen in afwachting van de rouwkoets langs de kant staan. Ook Wilhelmina met haar twee kleine kinderen, waaronder mijn moeder Kee, maakt deel uit van hen.

Als de rouwkoets dan voorbijkomt, nemen de boeren hun petje af en slaan een kruis op hun borst.

Wilhelmina pakt haar twee kindjes vaster bij de hand. De meisjes kijken hun moeder aan en zien dat zij huilt. Als Wilhelmina, met haar twee dochttertjes aan haar hand, huiswaarts gaat, kijkt ze nog eenmaal om. HAAR BARON IS NIET MEER.

Ulvenhout, 2 december 2012
Kees Peeters (vader van Keeke)